



БАЖАНСЬКА-ОЗАРКЕВИЧ Олександра Порфирівна (псевд.: Оксана, Олеся Б.; 30. 12. 1866, Львів — 15. 07. 1906, м. Закопане, нині Польща, похов. у Львові) — піаністка, письменниця. Дочка [П. Бажанського](#). Закін. Львів. учит. семінарію (1885). Музики навч. у батька та І. Гуневича (Львів). Учителювала. Брала активну участь у жін. русі. Одна з організаторів муз.-хор. товариства «Боян» (1891, Львів). 1892–1900 виступала як піаністка в концертах цього товариства, присвяч. Т. Шевченку і М. Шашкевичу. Акомпанувала С. Крушельницькій, І. Скалишу та ін. У репертуарі — фортепіанні твори укр. та зарубіж. композиторів, зокрема М. Лисенка, В. Барвінського, Ф.

Шопена, Ф. Ліста, Р. Шумана. Оpubлікувала новелу «Кіндрат», вірш «Колись було» // «Перший вінок», 1887 і повість «5. V. 1891» // «Народ», 1891 (присвяч. долі жінки-інтелігентки в бурж. суспільстві). Перекладала твори В. Оркана (оповідання «Підвечірок», «Недовірок», «Ясна Поляна», «Над Бердом»). Укр. нар. прислів'я, записані Б.-О., вмістив І. Франко у своєму вид. «Галицько-руські приповідки» (Л., 1901–10); записані нею нар. пісні увійшли до зб. «Русько-народні галицькі мелодії» (Л., 1905–12, упорядник П. Бажанський). О. Нижанківський присвятив Б.-О. твір «Над озером» (1894).

[П. К. Медведик](#)

Бібліографічний опис:

Бажанська-Озаркевич Олександра Порфирівна / П. К. Медведик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-38807>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).